

Aura Christi

Geniul inimii

Cartea iluminărilor mele

Roman în versuri ilustrat de

MIRCIA DUMITRESCU

Prefață de

MIRCEA BRAGA

Cuprins

O „poveste” despre intersectarea lumilor
(Prefață de Mircea Braga) / 9

Cartea Întâi

Povestea subteranei

- Același scenariu / 51
- Povestea subteranei / 54
- Darul / 55
- Departate / 58
- Respiri / 60
- Lecția de libertate / 61
- Sfinți cu aura neagră / 62
- De când mă știu / 63
- Aproape, mai aproape... / 65
- Ardere de tot / 67
- Ca într-un joc / 69
- Tu îmi ții ochii în palmă / 71
- Să-ntreb vulturii / 72
- Printre oameni / 74
- Nimeni / 75
- Ce ești tu oare? / 76
- Vrem povestea / 78
- Ancora / 79
- Descântec de dragoste / 83
- Ce să fac, cerule? / 85
- Și, totuși... / 88
- Marea lucrare / 90
- Totul ar fi altfel / 92
- La umbra cariatidei / 94
- Mă aștept, așteptându-te / 97

- Bocetul Ofeliei / 98
 Tu ești ca lemnul / 100
 Noaptele mele / 102
 Elegie / 103
 Ecoul altei lumi / 104
 Se luminează / 105
 Rugăciunea inimii / 107
 Și iarăși... / 110
 Ecce homo / 112
 De unde atâta noapte? / 114
 Ah, sufletul... / 116
 Antigona / 117
 Linia vieții / 118
 În metru safic / 119
 Vioara roșie / 121
 Vraja tuturor vrăjilor / 124
 Orfeu / 127
 Euridice / 128
 Până și florile / 129
 Tornada de grație / 130
 Dimineață de dimineață / 132
 Oprește-te / 134
 Belșugul / 138
 De leagăn / 139
 Iubește-mă / 140
 Clipă de clipă / 141
 În metru antic / 142
 Din care răsărit / 143
 Jarul și mierea / 145
 Schimbarea la față / 147

Cartea a Doua

Copiii himerelor

- Când totul pare sfârșit / 153
 Când nimeni nu vine / 154

- Când nu mai sperii / 156
 Când parcă ai crede / 158
 Și simți încet, tot mai încet / 160
 Am învățat Lecția lui Porfiri / 162
 Stând ochi în ochi cu Rodka / 164
 Și dacă ai multe suflete / 165
 E vară, e bine, e cald / 166
 Și totul pârâie, scârțâie, mârâie / 168
 Nici ieri, nici alaltăieri / 170
 Și-atunci / 171
 Eu ce voi lăsa în urma mea? / 172
 Venetica, pacostea, străina / 173
 E tot ce mi se întâmplă / 175
 Se poate trăi departe de adevăr? / 177
 După ce am scris... / 178
 Bagheera pare în umbra mea zidit / 180
 Celălalt mesager / 181
 Ce spuneam? / 183
 Ce rămâne... / 184
 Ceea ce mi se pare straniu / 185
 Plutesc, plutesc, plutesc / 186
 Când gândesc eu... / 187
 Inima sistemului / 188
 Încă ceva / 190
 Simți cum tremură carnea / 193
 Nu are cum să fie / 194
 Să veghezi, să ai mintea brici / 195
 Eu sunt atentă / 196
 Uriașa Amiază / 198
 În Nordul Ardealului / 200
 În atotputernica blândețe / 201
 Fratele meu, poetul / 203
 Elegie cu focuri de artificii / 205
 În cetate / 207

- Karl Marx / 209
 Karl și datoriile / 211
 Atitudinea față de bani / 213
 Prietenii mei, sfinții... / 214
 Nimic mai simplu / 215
 Lenin, Stalin și vodka / 217
 Moneda de schimb / 220
 Talent? Zero blindat! / 222
 Nea Florin / 224
 Pericol public. Stai liniștit / 226
 Smirnov și lumea celor dreți / 228
 O paranteză / 230
 Lenin și bancomatele / 233
 Legătura, rețeaua... / 235
 Semnul / 237
 Frați și surori, stimați ochelari / 239
 Ce fac eu? / 240
 Elegia inimii / 241
 Planeta din bucăți făcută / 242
 Din avion se vede / 243
 Trecerea interzisă și Zeul / 245
 Felinele Minervei și ale Penelopei / 247
 Harta lumii și țeasta lui Yorick / 248
 Aș omorî pentru stareț / 250
 Nu pătrund cu mintea / 251
 Mă pune pe gânduri altceva / 253
 Totul, totul e limpede / 254
 Iubirea mea și Muzeul Antipa / 256
 În nesfârșita-i iubire / 257
 O privire / 259
 Cu o gravitate dezlănțuită... / 261
 Porfiri striga ca din gură de șarpe / 263
 Și, recunosc, am încercat / 265
 Nu căuta să viclenești / 267

- Elegia stejarului / 269
- Cine m-a scos din statuie? / 270
- Visul / 271
- N-a venit timpul / 273
- Sângele curgea și curgea / 275
- O, Mamă... / 276
- Care mirese, care miri? / 277
- Mă uitam mască / 279

Cartea a Treia

Un cuib de sfinți

- Cu șapte secole în urmă / 285
- „Aici te așteaptă Dumnezeu” / 287
- Dacă lăsăm măștile... / 288
- În noaptea perseidelor / 289
- Singurul de pe fața pământului care știa / 291
- Doamne, ce ochi are Conte! / 293
- Mă uitam la gâtul de lebedă al lui Sandu / 295
- Același surâs blând, sfâșiat și tandru / 296
- El vrea ceva de la mine. D'aia nu pleacă! / 298
- O istorie întortocheată, în stilul meu / 299
- Era făcut din bronz / 300
- Îți răspund la orice întrebare / 302
- Trebuie să învăț să iubesc și virușii / 304
- Doamne, Doamne... / 305
- Ai în fața ta un nebun. Stai liniștit / 306
- Dumnezeu lucrează viul din oameni / 308
- Știam ce voi alege / 310
- Care spectacol? Circ / 312
- Râd de se prăpădesc / 314
- Dragostea mea, Marmeladov / 315
- Țăranii noștri, sfinții... / 317
- România e raiul aici, pe pământ... / 319

- Vorbește cu păsările. Ne vom juca de-a vampirii... / 320
- Tu știi? Nici pomeneală / 322
- Iadul își găsisse în mine raiul lui / 324
- Se desface pământul în mine / 325
- Îmi dau demisia din acest trup / 326
- Ne-am cunoscut în profunzime / 328
- Aveam o problemă capitală / 330
- Visam cu Anaximene și Anaximandru / 333
- Adună-te, ești fiica mea / 335
- Fiica mea e un pericol / 336
- Măinile să ți le sărut / 338
- Familia ta de lăstuni / 340
- Tu vezi ca albinele / 341
- Tu cu sufletul vezi / 342
- E aproape sărbătoarea / 343
- Cum aerul iartă păsările / 344
- Iubește și iartă / 346
- Iluminarea / 348
- Lasă-te purtat de vrajă / 350
- Era cât pe ce să mori în Marea Amiază / 352
- Ai văzut o Biserică / 353
- Îi urmăream pe cei doi heruvimi / 354
- Greșim atât de des... / 355
- Minute care au durat secole / 357
- Urmele apei sfinte / 359
- Ochi în ochi, duh în duh... / 360
- Era îmbrăcat în redingotă / 361
- Nu aveam cum să văd... / 363
- Să nu mai faceți niciodată / 365
- Se vedea că nu stă în Cetate / 366
- Numele meu? / 367
- Am simțit un fel de briză marină / 368
- Cum să fiu cât mai fidelă / 369

- După cum scrie în *Evrei...* / 371
 Cu cât iubești mai mult... / 373
 Mă aud întrebând: ai zburat vreodată? / 375
 Sunt un om, nu sunt pasăre / 377
 Ține-ne pe amândouă în palma Ta / 381
 Am zburat, mamă, sunt pasăre / 382
 Dragostea mea, Evelina / 383
 Linia vieții, linia întrupărilor / 384
 Cred că, pur și simplu, înnebunesc / 386
 Vârful zilei e așa de înalt / 387
 Porfiri face ochii cât cepele / 389
 Recitește Vechiul Testament și fă o cură de
 Nietzsche / 391
 Cum să vorbești despre adevăr? / 393
 Când ești la limita tuturor limitelor / 394
 E lucrul cel mai greu din lume, Porfiri / 396
 Ce facem, zburăm?!... / 398
 Și acum ține ochii închiși, desfă larg aripile / 400
 Și mi-am auzit inima murmurând / 401
 Dumnezeu mi-e martor / 403
 Dumnezeu ține fata asta în palmă / 405
 Dacă ar apărea iubirea ta... / 407
 Târziu, pe strada mea / 410
 Stau printre ziduri până zidurile mișcă / 411
 Axion / 413
 Din singurătate, părintele Ignatie / 415
 Un rezumat al sufletului / 417
 Ascult, urmez și, iarăși,
 ascult ritmurile / 418
 Duhul Vieții Sfânt / 420
 Aripa de grație / 421

Același scenariu

Același scenariu,
în esență, neschimbat.
Totul începe cu un fel
de-amețeală și senzația de vertij.
Apoi vine o beznă deasă
și-i ceață de nici pe tine
nu te mai vezi.
Eul nu-i decât mască
sau nu mai mult
decât o fântână.
Trupul – ceea ce numeai
alte dăți așa – e la ani-lumină
distanță în această singurătate
de început de lume;
și rozele, ah, rozele
– efigie a desăvârșirii –
sunt singura dovadă
că ai fost, ești și vei fi
abia când, regăsindu-te
pe o nouă limită, te vei întreba:
cerul cui sunt, Doamne?
În care dintre lumi mă vei trezi?

Nimic. Nimeni. Golit
de tine, de lume, te reduci
la ceva fără nume, fără gust,
culoare, trunchi,
margini, ecou.
Și cobori.
Cobori tot mai încet.
Aproape cu teamă

Îți ții respirația.
 Asculți, neștiind
 ce anume ascuți.
 E umezeală și ceață.
 E o așteptare rece,
 fără obiect, în care
 crezi fără să știi
 că mai crezi.
 Cobori în tine
 ca și cum ai înainta
 printr-un cavou.

Tu nu mai ești tu însuși
 de mult. A rămas în urmă
 zgomotul și dorința;
 praf și pulbere s-au făcut
 tabieturile, iubirile, războaiele.
 E o liniște ca de sfârșit de lume.
 Miroase a infern și a mure.
 Ceva se simte, totuși...
 Ceva ca o adiere, ca o boare
 dinspre adâncuri obscure.

Înaintezi cu un amestec
 de teamă, curiozitate,
 smerenie, sfială și ceva
 indefinit, crescând
 după ce ai aflat că nu e
 nimic de văzut,
 de-așteptat, de iubit.
 Ceva înaintează parcă
 de undeva, de jos, prin tine.
 Aștepți, pândești, ascuți
 vâjâitul ca de cometă

al secundeii sau
cu totul altceva –
dăruit de cine?

Privirea e clară
și lunecă peste vârful.

Aici, pe platou,
mintea e ca gheața
sau ca granitul,
iar geniul inimii –
limpede, ca bronzul,
ca răsăritul.

Totul îți revine; nimic
nu-i al tău în această
matrice vie, sagace,
locuită de milenii de tine
dintr-o întâmplare,
la suprafața ființei
reverberând în oricine.

Întâmplare care te face
să transcrii tot ce murmură
cineva fără chip,
fără identitate,
rădăcină, patrie, nume.
Cineva ascultat
cu respirația tăiată
așa cum ciulești
urechea lăuntrică
la amintirea
unei bolboroseli
în efortul
de a-ți aduce aminte
dacă îți aparține.

Povestea subteranei

Cântă, iarăși, cucul, ah, cum mai cântă
nebunul. Număr. E zece fără un sfert.
Seara ezită să cadă; bezna trage aer în piept.
Cu fața spre asfințit, pierdută-ntre lumi,
soarele apocaliptic să dispară aștept.

Nimeni. Un foșnet ca de aripă
zdrelește văzduhul încordat în zbor.
Seninătate de sfârșit de lume, ca în fața
unei prăpastii, stau în pragul casei
și deodată în mine încep să cobor.

Treaptă cu treaptă, respirație de respirație,
din tandrețea sfârșitului mă înfrupt.
Mă răsfăț: înaintez prin subterană –
patrie a ființei, Ithacă dintr-un blestem
iubită, pământ între ape, abrupt.